

ผลการใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้
ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

**The Effect of Mnemonic Techniques With Vocabulary Picture
Books on Vocabulary Learning Achievement
of Grade 5 Students**

รุ่งทิwa ทศรักษา และ ภาสุดา ภาคาผล

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Rungtiwa Tosraksa and Pasuda Pakapol

Ramkhamhaeng University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: rungtosraksa2534@gmail.com

บทคัดย่อ

จากการวิเคราะห์สภาพปัญหาและความสำคัญต่อการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ เกิดจากการที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เดาความหมายของคำศัพท์ไม่ได้ เหตุนี้ผู้วิจัยจึงศึกษาวิธีการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ให้ตรงกับบริบทนักเรียน และสามารถนำความรู้ด้านคำศัพท์ไปใช้ประโยชน์ได้แท้จริง จึงสนใจที่จะศึกษาเทคนิคช่วยจำ (Mnemonics technique) มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียน ซึ่งเป็นเทคนิคที่สามารถเชื่อมโยงความรู้เรื่องคำศัพท์ที่ได้เรียนมาก่อนหน้านี้กับการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ร่วมกับการใช้สมุดภาพคำศัพท์เข้ามาช่วยในเรื่องการจดจำคำศัพท์ให้กับนักเรียน ซึ่งสมุดภาพคำศัพท์ที่สร้างขึ้นจะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และสามารถนำไปใช้พัฒนาการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษต่อไปได้

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 38 คน โรงเรียนวัดรังษีสุทธาวาส จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) สมุดภาพคำศัพท์ 2) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ 4) แบบประเมินความคิดเห็นของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่แบบ dependent sample t-test

* วันที่รับบทความ : 2 กรกฎาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 23 กรกฎาคม 2567; วันตอบรับบทความ : 24 กรกฎาคม 2567

Received: July 2 2024; Revised: July 23 2024; Accepted: July 6 2024

ผลการวิจัยพบว่า 1) การสร้างและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.98$, $SD = 0.04$) 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์หลังเรียนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 2.47$, $S.D. = 0.28$)

คำสำคัญ: เทคนิคช่วยจำ; สมุดภาพคำศัพท์; ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์

Abstracts

The analysis of the problem and the importance of vocabulary learning that grade 5 students. Students could not guess the words. The researcher studied the method of learning vocabulary. The researcher interested in studying the mnemonic technique (mnemonic technique) to development of vocabulary learning of students who need the technique of knowledge about vocabulary. What was previously learned with learning new vocabulary along with using picture books of vocabulary to help fill in the vocabulary for students. The picture dictionary and the development of learning for vocabulary to develop learning in the English subject further.

The objectives of this study were to: 1) create and develop learning activities using mnemonic techniques with vocabulary picture books, 2) compare the vocabulary learning achievement of students before and after using mnemonic techniques with vocabulary picture books, and 3) investigate students' perspectives on learning management using mnemonic techniques with vocabulary picture books. The sample consisted of 38 students in grade 5/1 at Watrangsithavud School, Chonburi Province, selected using purposive sampling during the second semester of the academic year 2023. The instruments comprised of: 1) vocabulary picture books, 2) mnemonic techniques with vocabulary picture book lesson plans 3) a vocabulary learning achievement test, and 4) a students' perspective evaluation form. Data analysis using mean ($\bar{x}$), percentage and standard deviation (S.D.), and dependent sample t-test.

The research results were: 1) Learning activities using mnemonic techniques with vocabulary picture books were overall at a very good level. ($\bar{x} = 4.98$, $S.D. = 0.04$) 2) Students' vocabulary learning achievement after studying with the mnemonic technique with vocabulary picture books was higher than before, with statistical significance at the .05 level. 3) Students' perspectives on learning management using mnemonic techniques with vocabulary picture books were overall at a high level. ($\bar{x} = 2.47$, $S.D. = 0.28$)

Keywords: mnemonic techniques; vocabulary picture books; vocabulary learning achievement

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ จึงได้ปรับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551 เพื่อมุ่งพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนให้อยู่ในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสารได้ โดยเน้นความรู้ความสามารถด้านทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านคือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนไปพร้อมๆ กัน ซึ่งตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ระบุวงคำศัพท์ทั้งรูปธรรมและนามธรรมที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ควรรู้ ซึ่งในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมุ่งหวังให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะภาษาทั้ง 4 ด้านคือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งให้ความคิดเห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองควรเริ่มต้นจากการสอนคำศัพท์ก่อนเพราะถือว่าคำศัพท์เป็นส่วนสำคัญในการสื่อสาร (Wilkins, 1972) ทั้งนี้หากไม่ทราบความหมายของคำศัพท์จะทำให้ส่งสารไม่ถูกต้อง จึงสรุปได้ว่าการเรียนรู้ภาษาผู้ศึกษาต้องมีทักษะในด้านคำศัพท์ที่มากพอกับการใช้เพื่อการส่งสารที่เข้าใจได้และการที่นักเรียนจะเขียนหรือแต่งประโยคได้ถูกต้องนั้น นักเรียนจะต้องรู้จักคำศัพท์ ความหมายของคำ หน้าที่ของคำที่ใช้เพื่อให้งานเขียนนั้นถูกต้องตรงตามหลักไวยากรณ์จนนำไปสู่การสื่อสารที่ถูกต้อง จึงทำให้การเรียนรู้คำศัพท์มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ด้านภาษาเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ การพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ที่แสดงถึงพัฒนาการที่ดีทางด้านภาษาสอดคล้องกับ Jordan, (1997) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่าการเรียนรู้ด้านคำศัพท์มีความจำเป็นต่อนักเรียนระดับขั้นพื้นฐาน ครูผู้สอนต้องศึกษาเทคนิค วิธีการจัดการเรียนรู้ด้านคำศัพท์

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคช่วยจำ (Mnemonics) เป็นการเชื่อมโยงความรู้เดิมและทักษะที่นักเรียนไม่รู้ ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้เพิ่มทักษะการจำของนักเรียนโดยการเชื่อมโยงทักษะใหม่ๆ ด้านคำศัพท์เข้ากับคำศัพท์ที่เดิม Craik and Lockhart, (1972) มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าการจำคำศัพท์เป็นโครงข่ายเชื่อมโยงกันด้วยกลุ่มคำที่มีลักษณะคล้ายกันแล้วแตกกิ่งก้านสาขาของคำศัพท์เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงกัน เทคนิคนี้จะช่วยให้เกิดความเข้าใจความแตกต่างในกลุ่มคำเหล่านั้น นอกจากนี้ยังมีตัวอย่างในการนำไปประยุกต์ใช้ในประโยค (ลักขณา สรวิวัฒน์, 2558) ซึ่งนั่นก็เป็นเทคนิคในการจำคำศัพท์ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ การนำไปใช้บ่อย ๆ

ในขณะที่การสอนโดยใช้สมุดภาพจะทำให้นักเรียนมีความสนใจที่จะอยากเรียนรู้มากขึ้น (Hallo, 2017) การวิเคราะห์ว่าภาพจะทำให้นักเรียนเรียนรู้ดีขึ้นโดยรูปถ่ายและรูปวาดสามารถทำให้จดจำสารได้มากกว่าตัวอักษร ภาพทำให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น (ธีรวิภา ปลายตะเพียนทองและภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูน, 2563)

จากการวิเคราะห์สภาพปัญหาและความสำคัญต่อการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ เกิดจากการที่นักเรียนเดาความหมายของคำศัพท์ไม่ได้ เหตุนี้ผู้วิจัยจึงศึกษาวิธีการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ให้ตรงกับบริบทนักเรียน และสามารถนำความรู้ด้านคำศัพท์ไปใช้ประโยชน์ได้แท้จริง จึงสนใจที่จะศึกษาเทคนิคช่วยจำ (Mnemonics

technique) มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียน ซึ่งเป็นเทคนิคที่สามารถเชื่อมโยงความรู้เรื่องคำศัพท์ที่ได้เรียนมาก่อนหน้านี้กับการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่รวมกับการใช้สมุดภาพคำศัพท์เข้ามาช่วยในเรื่องการจดจำคำศัพท์ให้กับนักเรียน

ผู้วิจัยสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดรังษีสุทธาวาส พบว่า นักเรียนยังจดจำคำศัพท์ไม่ได้ ทำให้นักเรียนสามารถอ่าน เขียน หรือสื่อสารภาษาอังกฤษง่ายๆได้ ดังนั้นครูผู้สอนจึงคิดหาวิธีการที่จะพัฒนาการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพราะถือว่าคำศัพท์เป็นความรู้พื้นฐานที่สามารถเชื่อมโยงกับทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเทคนิคช่วยจำ (Mnemonics technique) มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนต่อไปได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์

ระเบียบวิธีวิจัย

1. การออกแบบวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง One Group Pre-test Post-test Design ผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัย ดังนี้

ทดสอบก่อนเรียน	การทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T_1	X	T_2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

T_1 คือ การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

x คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมุดภาพคำศัพท์ร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคช่วยจำ เรื่อง คำนาม (Noun)

T_2 คือ การทดสอบหลังเรียน (Post-test)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มศรีราชา 4 จังหวัดชลบุรี ภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 115 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนวัดรังษีสุทธาวาส จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 38 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 สมุดภาพคำศัพท์ มีจำนวน 5 ชุด ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้ 1) โรงเรียน 2) ครอบครัว 3)

สัตว์ 4) ยานพาหนะ 5) อาหาร โดยผู้วิจัยศึกษาหลักการ วิธีการสร้างสมุดภาพคำศัพท์ แล้วออกแบบและสร้างสมุดภาพคำศัพท์ แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเพื่อตรวจสอบคุณภาพโดยพิจารณาความเหมาะสมของสมุดภาพคำศัพท์ ด้วยแบบประเมินเป็นมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) โดยใช้มาตรวัดของลิเคิร์ท (Likert) พบว่า สมุดภาพคำศัพท์ทั้ง 5 ชุด มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.98-5.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.03-0.04

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ จำนวน 5 แผน ระยะเวลา 10 ชั่วโมง ชั่งโมงละ 60 นาที ประกอบด้วย แผนที่ 1 โรงเรียน แผนที่ 2 ครอบครัว แผนที่ 3 สัตว์ แผนที่ 4 ยานพาหนะ แผนที่ 5 อาหารและเครื่องดื่ม ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยได้ศึกษาจุดประสงค์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ และศึกษาหลักการและวิธีการสอนศัพท์ จากนั้นผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 แผน แล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเพื่อตรวจสอบคุณภาพ โดยพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบประเมินเป็นมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) โดยใช้มาตรวัดของลิเคิร์ท (Likert) พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.59-4.71 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.20-0.29

3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบทดสอบด้วยการศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านคำศัพท์จากตำราเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย 6 ระดับของ Bloom ศึกษาและวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อนำมาสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ จำนวน 40 ข้อแล้วนำแบบทดสอบเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นปรับปรุงแก้ไข

ตามข้อเสนอแนะและนำแบบทดสอบเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC) พบว่าแบบทดสอบมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.33–1.00 จำนวน 34 ข้อ จากนั้นนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านคำศัพท์จำนวน 34 ข้อ มาทดลอง (Try out) กับนักเรียนที่เคยได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาแล้วเพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) พิจารณา โดยมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.33-0.75 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.26-0.69 ซึ่งผ่านเกณฑ์จำนวน 30 ข้อ คัดเลือกไว้เพื่อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 30 ข้อ และวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับตามวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson Method:KR-20) พบว่าแบบทดสอบมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 แสดงว่า มีความเชื่อมั่นสูง

3.4 แบบประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้านคำศัพท์โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ โดยแบบประเมินเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ (Rating scale) จำนวน 15 ข้อ 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ด้านสื่อการเรียนรู้ 4) ด้านการวัดประเมินผล และ 5) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความคิดเห็น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินความคิดเห็น แล้วนำแบบประเมินความคิดเห็นที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง นำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ จากนั้นนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมของข้อความและตรวจสอบความเที่ยงตรง เพื่อตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของแบบประเมินความคิดเห็น พร้อมทั้งเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พบว่าข้อคำถามของแบบประเมินความคิดเห็นมีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยได้ดำเนินการดังนี้

4.1 ผู้วิจัยติดต่อประสานงานขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือและเก็บข้อมูล รวมทั้งชี้แจงรายละเอียดให้นักเรียนทราบ

4.2 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที

4.3 ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามแผนการจัดการเรียนรู้และบันทึกคะแนนจากการทำสมุดภาพคำศัพท์ที่สร้างขึ้น จำนวน 5 ชุด ระยะเวลา 10 ชั่วโมง

4.4 เมื่อดำเนินการจัดกิจกรรมการสอนครบตามกำหนดแล้ว ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทดสอบหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ จำนวน 30 ข้อ เวลา 60 นาที

4.5 นักเรียนทำแบบประเมินความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับ

สมุดภาพคำศัพท์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

4.6 เมื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเสร็จสิ้น นำคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ คะแนนจากการทำสมุดภาพคำศัพท์ และคะแนนจากผลการประเมินความคิดเห็นของนักเรียนมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์หาคุณภาพของสมุดภาพคำศัพท์ โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.2 วิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการหาค่าที่แบบ dependent sample t-test

5.3 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรียนรู้ โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ผลการใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีกรอบแนวคิด ดังนี้

เทคนิคช่วยจำเป็นวิธีที่มนุษย์นำมาใช้เพื่อจดจำสิ่งต่างๆ (จุฑามาศ ภิญโญศรี, 2564) ได้สรุปเกี่ยวกับเทคนิคช่วยจำ ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ที่ทำให้ไม่ต้องเสียเวลาย้อนกลับไปอ่านใหม่ ทั้งยังจับประเด็นที่สำคัญของเนื้อหาในหนังสือได้แบบไม่มีตกหล่น โดยการจำเป็นภาพ Scruggs (2005, อ้างในบทความของ Cara Bafille: Online) กล่าวอีกว่า Mnemonic สามารถทำหน้าที่ได้ดีในการเชื่อมโยงสิ่งที่รู้และสิ่งที่ไม่รู้ให้กับนักเรียนได้เช่นคำว่า rana เป็นภาษา อิตาลีแปลว่า “กบ” และมีความคล้ายกับคำว่า “rain” นักเรียนสร้างรูปภาพหรือจินตนาการขึ้นมา ในหัวได้ว่า “กบที่กำลังนั่งกลางสายฝน” นักเรียนจะสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่รู้เข้ากับคำศัพท์ใหม่ได้

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. (2562) กล่าวถึงเหตุผลการใช้ภาพประกอบว่าส่วน ใหญ่จะใช้ภาพถ่าย ภาพเหมือน ภาพวาด กราฟ และแผนภาพ และยังกล่าวถึงเหตุผลของการใช้ภาพ ต่างๆ คือ เพื่อเสริมและต่อยอดข้อมูล ต่อไปเพื่อแก้ปัญหาผู้ที่มักชะงักการอ่านดีพอ ดูภาพก็เข้าใจได้ นอกจากนี้ยังใช้ภาพเพื่อจูงใจให้มารับทราบข่าวสารอย่างไม่เบื่อ แล้วภาพยังทำให้เรื่องที่ยากเข้าใจง่ายขึ้น และสุดท้ายช่วยให้รับรู้ และจดจำ

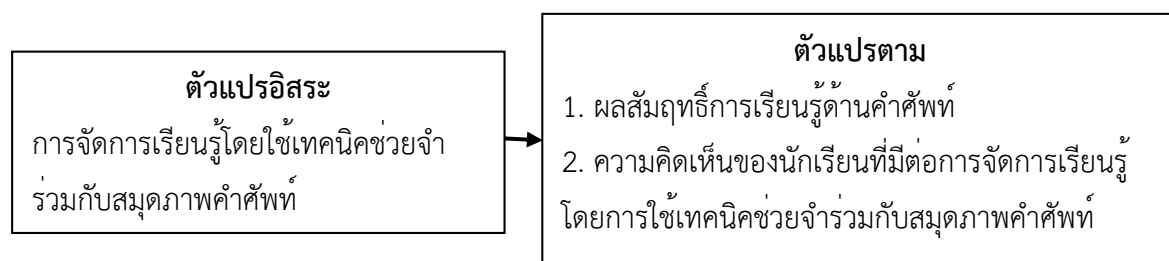
ข่าวสารได้ดีขึ้น นอกจากนี้ภาพเป็นสื่อการเรียนการสอนที่หาได้ง่าย ประหยัดค่าใช้จ่าย สะดวกและ รวดเร็ว ในการนำมาใช้ ภาพสามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอน ชี้นำเข้าหรือขั้นสรุปบทเรียน ตลอดจนนำไปใช้ในการจัดป้ายนิทรรศการอีกด้วย (วาสนา ขาวหา, 2559) ศึกษาเกี่ยวกับการนำภาพมาใช้ในการเรียนการสอน จะเห็นได้ว่าภาพมีความสำคัญต่อการรับรู้ของนักเรียน ครูสามารถนำภาพมาใช้ในการเรียนการสอนผลิตสื่อใช้ ภาพในการนำเสนอ โดยเลือกให้เหมาะสมกับพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ผู้วิจัยจึงเชื่อมั่นว่าการใช้ภาพมา จัดทำสื่อสมุดภาพนั้นสามารถ ช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้คำศัพท์และประโยคภาษาอังกฤษผ่านสมุดภาพเพื่อ ส่งเสริมทักษะด้านคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้นแต่การใช้ภาพอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอ ผู้วิจัยจึงเลือกนำเทคนิคช่วยจำ ร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ด้านคำศัพท์ โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพได้ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 จากการศึกษาความหมายของ Mnemonic เทคนิคช่วยจำเป็นเทคนิควิธีที่ช่วยให้ นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้ดีมากยิ่งขึ้น (Keywords Mnemonic Technique) เป็นเทคนิควิธีที่ครูนำมาใช้ในการ สอนชั้น presentation นำเสนอคำศัพท์ร่วมกับเทคนิคช่วยจำ ครูเชื่อมโยงเสียงของคำศัพท์ที่ละชุด ซึ่งวัดจาก แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ขั้นตอนที่ 2 จากการศึกษาเกี่ยวกับการนำภาพมาใช้ในการเรียนการสอน จะเห็นได้ว่าภาพ มีความสำคัญต่อการรับรู้ของนักเรียน ครูสามารถนำภาพมาใช้ในการเรียนการสอนผลิตสื่อใช้ภาพในการ นำเสนอ โดยเลือกให้เหมาะสมกับพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ผู้วิจัยจึงเชื่อมั่นว่าการใช้ภาพมาจัดทำสื่อสมุด ภาพนั้นสามารถ ช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้คำศัพท์และประโยคภาษาอังกฤษผ่านสมุดภาพเพื่อส่งเสริมทักษะ ด้านคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้นแต่การใช้ภาพอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอ ผู้วิจัยจึงเลือกนำเทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพ คำศัพท์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

ทั้งนี้จากการศึกษาผู้วิจัยได้กำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ผลการใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อสร้างและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์

1. ผลการหาคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์

1.1 ผลการหาคุณภาพสมุดภาพคำศัพท์

ผลการหาคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์จำนวน 10 ชั่วโมง มีการใช้สมุดภาพคำศัพท์ และแผนการจัดการเรียนรู้ มีผลการประเมินดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการสร้างและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1	ด้านมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	5.00	0.00	ดีมาก
2	ด้านคำแนะนำ	5.00	0.00	ดีมาก
3	ด้านสมุดภาพคำศัพท์	5.00	0.00	ดีมาก
4	ด้านเฉลยในสมุดภาพคำศัพท์	4.89	0.19	ดีมาก
5	ด้านการนำเสนอ	5.00	0.00	ดีมาก
เฉลี่ยรวม		4.98	0.04	ดีมาก

จากตารางที่ 2 ผลการหาคุณภาพสมุดภาพคำศัพท์ โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.98$, $SD = 0.04$) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับดีมาก ได้แก่ ด้านมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ($\bar{X} = 5.00$, $SD = 0.00$) ด้านคำแนะนำ ($\bar{X} = 5.00$, $SD = 0.00$) ด้านสมุดภาพคำศัพท์ ($\bar{X} = 5.00$, $SD = 0.00$) ด้านการนำเสนอ ($\bar{X} = 5.00$, $SD = 0.00$) และด้านเฉลยในสมุดภาพคำศัพท์ ($\bar{X} = 4.89$, $SD = 0.19$) ตามลำดับ

1.2 ผลการหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์

ตารางที่ 3 ผลการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านคำศัพท์โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง My school	4.98	0.04	ดีมาก
2	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง My family	4.98	0.04	ดีมาก
3	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Animals	4.96	0.38	ดีมาก
4	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง vehicle	4.98	0.04	ดีมาก
5	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง foods and drinks	4.98	0.04	ดีมาก
เฉลี่ยรวม		4.98	0.04	ดีมาก

จากตารางที่ 3 ผลการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านคำศัพท์โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.98$, $SD = 0.04$) และเมื่อพิจารณาแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง My school ($\bar{X} = 4.98$, $SD = 0.04$) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง My family ($\bar{X} = 4.98$, $SD = 0.04$) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง vehicle ($\bar{X} = 4.98$, $SD = 0.04$) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง foods and drinks ($\bar{X} = 4.98$, $SD = 0.04$) และ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Animals ($\bar{X} = 4.96$, $SD = 0.38$) ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลังการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์

ผลการเรียน	จำนวน (คน)	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	SD	t	sig.
ก่อนเรียน	38	30	10.87	1.212	16.160	.000
หลังเรียน	38	30	16.79	3.172		

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ พบว่า ผลคะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.87 ($\bar{X} = 10.87$, $S.D. = 1.21$) คะแนนหลังเรียนเท่ากับ 16.79 ($\bar{X} = 16.79$, $S.D. = 3.17$) และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า

คะแนนการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลังการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์

ตารางที่ 5 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	2.93	0.23	มาก
2	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	2.92	0.23	มาก
3	ด้านสื่อการเรียนรู้	2.82	0.32	มาก
4	ด้านการวัดและประเมินผล	2.85	0.31	มาก
5	ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	2.86	0.31	มาก
เฉลี่ยรวม		2.47	0.28	มาก

จากตารางที่ 5 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้านคำศัพท์โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ พบว่า ภาพรวมความคิดเห็นของนักเรียนอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}$ = 2.47, S.D. = 0.28) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 2.93, S.D. = 0.23) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 2.93, S.D. = 0.23) ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X}$ = 2.85, S.D. = 0.31) ด้านสื่อการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 2.82, S.D. = 0.32) และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X}$ = 2.86, S.D. = 0.31) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่องผลการใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการหาคุณภาพของสมุดภาพคำศัพท์ พบว่า สมุดภาพคำศัพท์มีคุณภาพระดับดีมากที่สุด สอดคล้องทั้งนี้เพราะสมุดภาพคำศัพท์ที่สร้างขึ้นได้ผ่านขั้นตอนและกระบวนการในการจัดทำอย่างมีระบบ โดยได้ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู แบบเรียน เทคนิควิธีการสร้างสมุดภาพคำศัพท์จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างสมุดภาพคำศัพท์โดยการใช้ภาพประกอบส่วนใหญ่จะใช้ภาพถ่าย

ภาพเหมือน ภาพวาด กราฟ และแผนภาพ เหตุผลของการใช้ภาพ ต่างๆ เพื่อเสริมและต่อยอดข่าวสาร ต่อไป เพื่อแก้ปัญหาผู้ที่มีทักษะการอ่านดีพอรูปภาพก็เข้าใจได้ (นรินทร์ชัย พัฒนพงศา, 2562) นอกจากนี้ยังใช้ภาพ เพื่อจูงใจให้มารับทราบข่าวสารอย่างไม่เบื่อ ภาพยังทำให้เรื่องที่ยากเข้าใจง่ายขึ้น และสุดท้ายช่วยให้รับรู้ และจดจำข่าวสารได้ดีขึ้น นอกจากนี้ภาพเป็นสื่อการเรียนการสอนที่หาได้ง่าย ประหยัดค่าใช้จ่าย สะดวกและรวดเร็ว ในการนำมาใช้ ภาพสามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนไม่ว่าจะเป็นชั้นนำเข้าสู่บทเรียนหรือขั้นสรุปบทเรียน ตลอดจนนำไปใช้ในการจัดป้ายนิเทศต่างๆ อีกด้วย วลี สุมิกัณธ์, (2558) ได้กล่าวถึงลักษณะของสมุดภาพคำศัพท์ที่ดีไว้ ดังนี้ 1) ต้องมีความเชื่อมโยงกับบทเรียน 2) เหมาะกับระดับความสามารถของนักเรียน 3) มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่จะทำให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย คำชี้แจงหรือคำสั่งต้องกะทัดรัด 4) เวลาต้อง 5) น่าสนใจ ในขณะที่ กระทรวงศึกษาธิการ, (2551) ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินคุณภาพหนังสือครอบคลุม 4 ด้าน คือ รูปเล่ม ด้านเนื้อหา ด้านภาษาและด้านภาพประกอบ 1) รูปเล่มมีคุณภาพดีปกมีความสวยงามรูปเล่มเร้าความสนใจ ภาพปกมีความเหมาะสมกับเรื่อง ตัวอักษรมีความเหมาะสมวัยของเด็กมีการจัดหน้าและการเข้าเล่มที่ดี 2) เนื้อหามีความสนุกสนานตื่นเต้นให้ความรู้ความคิด ประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้อ่าน และส่งเสริมให้ผู้อ่านเกิดการพัฒนาด้านอารมณ์สังคม และจิตใจ 3) ใช้ภาษาสุภาพเหมาะสมกับวัยของเด็กใช้ภาษาที่ส่งเสริมให้ผู้อ่าน เกิดความคิดและจินตนาการ 4) ภาพประกอบเหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ภาพมีความประณีต สวยงามเร้าความสนใจ ปริมาณภาพเหมาะสมกับเนื้อเรื่องและวัยของผู้อ่าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.98$, S.D. = 0.04)

1.2 การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกแผน ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.29) ทั้งนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นและวางแผนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับจุดประสงค์เนื้อหาและกิจกรรม ศึกษาหลักการและวิธีการสอนศัพท์จากนักการศึกษาหลายท่าน ได้แก่ Graves, (2016), ดุสิตา ชันธพงษ์, (2560), จีรวรา ปลาตะเพียนทอง และภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูน, (2563) และ Khaing, (2017) ซึ่งให้ความสำคัญกับการสอนคำศัพท์ ได้เสนอหลักการสอนให้ผู้วิจัยยึดถือเป็นแนวทาง คือ การเรียนรู้ด้านคำศัพท์จากภาพหรือจากสิ่งของจริง การเริ่มสอนจากคำศัพท์ง่ายๆ ในชีวิตประจำวันครูสามารถใช้ภาพจริงหรือแสดงท่าทางประกอบเพื่อเพิ่มความสนใจ อีกทั้งคำศัพท์ควรเป็นคำศัพท์ที่ไม่ไกลตัวนักเรียน และมีประโยชน์ต่อนักเรียนมากที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดรังษิสุทธาวาส หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.79 โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.17 สูงกว่า ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.21 ซึ่งทดสอบระหว่างคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอยู่ที่ 5.92 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05. ทั้งนี้อาจมีสาเหตุดังนี้ คำศัพท์ที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้นได้คัดเลือกมาจากหนังสือที่ กระทรวงศึกษาธิการกำหนดเป็นคำศัพท์ที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ผู้วิจัยจึงได้เลือกในหมวดหมู่เดียวกัน

ดังนี้ School, Animals, Family, Vehicle และ Foods and Drinks โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพ คำศัพท์ในแต่ละบทเรียนคำศัพท์ที่เลือกใช้มีความเหมาะสมช่วยในการฝึกง่ายต่อระดับชั้นของนักเรียน การเรียนรู้และจดจำคำศัพท์ ได้สรุปไว้ว่าปริมาณของคำศัพท์ต้องเหมาะสมกับระดับ เช่น ระดับประถมก็ควรใช้คำ ที่ไม่ยาวเกินไป และไม่ควรมีคำที่มากเกินไปต่อหนึ่งบทเรียน ควรจัดเพื่อความเหมาะสมกับสติปัญญา อีกทั้ง รูปแบบการสอนคำศัพท์ ควรจัดให้นักเรียนได้เห็นของจริง การนำเทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์มาใช้ เพื่อสอนคำศัพท์ที่เป็นการ ช่วยให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ สามารถเชื่อมโยงสิ่งที่รู้และสิ่งที่ไม่รู้ได้ (Crak and Lockhart, 1972) นักเรียนก็จะจดจำได้ดีการทำงานของสมองนั้นต้องการความคิดที่เป็นระเบียบโดยเทคนิค ช่วยจำที่ถูกเลือกมาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ Keywords Mnemonic Technique ที่นิยมใช้กันอย่าง แพร่หลายในการสอนวิชาภาษาต่างประเทศ เป็นวิธีการที่ให้นักเรียนเชื่อมโยงคำศัพท์กับข้อมูลที่มีอยู่ ครูสอน คำศัพท์ใหม่ด้วยการใช้คำสำคัญ ออกเสียงคำโดยใช้รูปภาพและจากนั้นเชื่อมโยงคำเข้ากับนิยาม การจดจำ คำศัพท์ใหม่ด้วยคำสำคัญจะเกิดขึ้นเมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ข้อมูลใหม่ๆ (The Access Center,2011) ลำดับ ต่อมาคือ Mnemonics Verses เป็นการช่วยจำคำศัพท์โดยใช้โคลง กาพย์หรือกลอนมาเป็นจังหวะในการจำ คำศัพท์ (Knowledge rush, 2014) Method of Loci เป็นวิธีการจำคำศัพท์แบบจินตนาการบวกกับการใช้ สถานการณ์ที่คุ้นเคยในการจินตนาการถึงการวางตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ เป็นคำศัพท์นั้น ๆ หรือการเขียน คำศัพท์ไว้รอบ ๆ ห้องแล้วให้นักเรียนได้จำคำศัพท์จากตำแหน่งนั้น ๆ และวิธีสุดท้ายที่ผู้วิจัยเลือกมาใช้ในการวิจัย ครั้งนี้คือการใช้เทคนิคช่วยจำด้านร่างกาย (Physical Mnemonics) เป็นการแสดงออกทางด้านร่างกาย เพื่อช่วยในการจดจำคล้ายคลึงกับการสอนแบบ Total Physical Response นอกจากนี้ผู้วิจัยได้เสริมกิจกรรม ที่เป็นการเสริมแรงเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาคำศัพท์ของตน โดยการให้นักเรียนทำสมุดภาพคำศัพท์สมุดภาพ คำศัพท์จึงถูกนำมาใช้ช่วยในการจัดการสอนเพราะภาพจะช่วยกระตุ้นความสนใจในตัว of นักเรียน ซึ่งภาพนั้น เป็นสื่อสำคัญเนื่องจากสามารถใช้สื่อสารได้อย่างดีอีกทั้งยังสามารถอธิบายนามธรรมให้ได้ เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น กล่าวได้ว่าการนำภาพมาจัดทำสมุดภาพคำศัพท์สามารถช่วยให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดรังษีสุทธาวาส พบว่า ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้านคำศัพท์โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ ภาพรวมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.28 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายด้านผลปรากฏดังนี้ 1) ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีระดับความ คิดเห็นภาพรวมในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.23 โดยมีความคิดเห็น ว่าเทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพช่วยให้มีความสนใจในการเรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น สามารถนำคำศัพท์ไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและร่วมกับทักษะอื่นได้ นอกจากนี้ยังสามารถช่วยให้นักเรียนมีวงคำศัพท์ที่เพิ่มขึ้น จากเดิมและยังช่วยให้นักเรียนเกิดความสุขต่อการเรียนรู้คำศัพท์มากยิ่งขึ้น Mirella, Lawson และ Hungi, (2000:Online) ที่ได้กล่าวถึงเทคนิคการจำคำสำคัญและการพัฒนาความสามารถด้านการใช้ภาพ พบว่า

เทคนิคช่วยจำคำสำคัญมีอิทธิพลในการเรียนรู้คำศัพท์ที่นักเรียนสามารถนำไปสื่อสารในชีวิตประจำวัน 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีระดับความคิดเห็นภาพรวมในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.23 ซึ่งมีความเห็นกล่าวว่าเทคนิคช่วยจำและสรุปภาพจะช่วยให้นักเรียนอยากที่จะเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น 3) ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า นักเรียนมีระดับความคิดเห็นภาพรวม อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.31 โดยมีความคิดเห็นว่าเทคนิคช่วยจำและสรุปภาพคำศัพท์จะช่วยให้นักเรียนอยากเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถช่วยในการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและร่วมกับทักษะอื่นได้นอกจากนี้ยังสามารถช่วยให้นักเรียนมีวงคำศัพท์ที่เพิ่มขึ้นจากเดิมและยังช่วยให้นักเรียนเกิดความสนุกต่อการเรียนรู้คำศัพท์มากยิ่งขึ้น Mirella, Lawson และ Hungi, (2000:Online) ที่ได้กล่าวถึงเทคนิคการจำคำสำคัญและการพัฒนาความสามารถด้านการใช้ภาพ พบว่า เทคนิคช่วยจำคำสำคัญมีอิทธิพลในการเรียนรู้คำศัพท์ที่นักเรียนสามารถนำไปสื่อสารในชีวิตประจำวัน 4) ด้านสื่อการเรียนรู้ พบว่า ภาพรวมผลการประเมินของนักเรียน อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.32 นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการเรียนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสรุปภาพคำศัพท์นั้นช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ ในขณะที่ทิตินา แคมณี, (2550) แบ่งการสอนคำศัพท์ออกเป็น 3 ขั้นตอนคือ ขั้นนำเสนอ ขั้นฝึกและขั้นนำไปใช้ ซึ่งเทคนิคช่วยจำแต่ละวิธีถูกนำไปใช้ในขั้นฝึกให้นักเรียนได้ฝึกฝน คำศัพท์ และสรุปภาพคำศัพท์นั้นถูกนำไปใช้ในขั้นนำไปใช้ส่งผลให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ตรงตามวัตถุประสงค์และสมมุติฐานที่ตั้งไว้ 5) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ พบว่า นักเรียนมีค่าความคิดเห็นในด้านประโยชน์ที่ได้รับ ภาพรวมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.28 โดยที่นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเลือกคำศัพท์ว่ามีความเหมาะสมกับระดับของนักเรียนซึ่งเป็นคำศัพท์ที่ง่าย โดยภาพรวมค่าความเชื่อมั่นรวมของแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ 0.39

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ด้านเทคนิคช่วยจำร่วมกับสรุปภาพคำศัพท์ เพื่อใช้ในการพัฒนาความสามารถในทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอ่านๆ เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน เป็นต้น
2. ควรมีการศึกษาแนวทางการนำกิจกรรมการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ด้านเทคนิคช่วยจำร่วมกับสรุปภาพคำศัพท์ ไปประยุกต์ใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการจดจำคำศัพท์ ตลอดจนเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับสรุป

ภาพคำศัพท์ เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม และมีโอกาสแสดงความคิดเห็นอย่างเท่าเทียม ตลอดจนฝึกทักษะการเรียนรู้ด้วยเทคนิคช่วยจำ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านคำศัพท์โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ สามารถพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ได้ และเหมาะสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เนื่องจากเป็นช่วงวัยที่มีความสามารถในการอ่านในระดับดี ตลอดจนเป็นช่วงวัยที่มีความต้องการในการแสดงความคิดเห็นอย่างเท่าเทียม

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านคำศัพท์โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ เป็นการนำคำศัพท์ในหมวดคำศัพท์ 5 มาให้นักเรียนได้ศึกษา ดังนั้นคำศัพท์ที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ ควรเป็นคำศัพท์ที่มีความน่าสนใจ และเลือกใช้เทคนิคการสอนที่มีความชัดเจน

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ครูผู้สอนควรกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ เพื่อให้นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการเรียนรู้

2. ครูผู้สอนควรสนับสนุนให้นักเรียนสรุปคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านคำศัพท์โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ในแต่ละหมวดคำศัพท์

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

ดุสิตา ชันธพงษ์. (2560). *เอกสารทางวิชาการเรื่อง การสอนคำศัพท์ให้เกิดประสิทธิภาพ How to Teach Vocabulary Effectively. Defence International Training center (DITC)*. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 20 มีนาคม 2566. แหล่งที่มา <https://oea.educate.rtaf.mi.th/images/How-to->

ทิตนา แคมมณี. (2550). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 19 มีนาคม 2566. แหล่งที่มา <https://academic.obec.go.th//.php>

ธีรวิภา ปลายะเพียนทอง และภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูน. (2563). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม*. มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. (2562). *การสื่อสารวรรณคดีเชิงยุทธศาสตร์เพื่อเปลี่ยนพฤติกรรมมนุษย์เน้นการเจาะจงกลุ่ม*. เชียงใหม่: สำนักพิมพ์ริ้วเขียว.

- วลี สุ่มกันธ์. (2558). *ลักษณะของสมุดภาพคำศัพท์ที่ดี*. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 19 มีนาคม 2566. แหล่งที่มา <https://academic.obec.go.th//.php>
- Craik, F. I. M., & Lockhart, R. S. (1972). *Levels of processing: A framework for memory research*. Journal of Verbal Learning and Verbal behavior, 11, 671-684.
- Graves, M. F. (2016). *The vocabulary book: Learning and instruction*. Teach Press.
- Hallo. (2017). *Techniques for memorizing vocabulary*. Book Maker.
- Jordan, R. R. (1997). *English for academic purpose*. A guide and resource book for teachers.
- Khaing, D. N. H. W. (2017). *Teaching and Testing Vocabulary*. Yadanabon University Research Journal, 08(01), 1-8.
- Knowledge rush. (2014). *Mnemonic technique*. Accessed August 17, 2018, Available from [http://www.knowtedgerush.com/encyclopedia/Mnemoniclc techniques](http://www.knowtedgerush.com/encyclopedia/Mnemoniclc%20techniques).
- Mirella, W., Michael, J. L., and Njora, H. (2000:Online) "*The mnemonic keyword method: The effects of bidirectional retrieval training of ability to image on foreign language vocabulary recall*." Learning and instruction, 17, 3: 360-371.
- The Access Center. (2011). *Using mnemonic instruction to facilitate access to the general education curriculum*. Accessed April 20, 2020. Available from <http://www.ldonline.org/article/15577?theme=print>.
- Wilkins, D. A. (1972). *Linguistics in Language*.